

Warszawa, 25 stycznia 1933 r. ²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 17317.

Norbert Roth
(Wiedeń, Austria).

Kl. ~~36~~

36, 41/06
36, 5/00

Sposób przymocowywania podkładu do skórek futrzanych.

Zgłoszono 27 października 1930 r.

Udzielono 25 października 1932 r.

Pierwszeństwo: 29 października 1929 r. dla zastrz. 1—3; 30 października 1929 r. dla zastrz. 4 (Niemcy).

Przeważna ilość skórek, używanych do wytwarzania futer, nie posiada dostatecznej wytrzymałości i prędko się znasza. W celu usunięcia tej wady używano podkładu z tkanin, które przyszywano do futer. Sposób ten jest jednak niedogodny, gdyż wzmocnienie równomierne skórek w każdej ich części jest niemożliwe, ponieważ połączenie skórek z podkładem występuje tylko w miejscach zeszywania; wreszcie sama skórka zostaje uszkodzona przez szwy.

Przedmiot niniejszego wynalazku dotyczy zupełnie odmiennego sposobu zaopatrywania skórek w podkład, przy zastosowaniu którego skórki zostają połączone z podkładem w każdym punkcie, dzięki cze-

mu podkład działa jako jednakowe w każdym punkcie wzmocnienie skóry.

Podkład, na którym umieszcza się skórkę, musi być przepuszczalny dla powietrza. W razie przeciwnym futro przy jego znacznym ciężarze stałoby się zbyt ciężkie i przepływ powietrza byłby utrudniony albo nawet uniemożliwiony. Według wynalazku jako podkład stosuje się mocną tkaninę o dużych oczkach, która zostaje umieszczona na skórcie wraz z roztworem samowulkanizującej gumy.

W tym celu skórka najpierw zostaje pokryta na tylnej stronie cienką warstwą samowulkanizującego roztworu gumy, przy czym tylna strona skórki może być pokry-

ta tą warstwą w całości albo zapomocą szablonów w ten sposób, że pokryte zostają tylko wolne, od szablonu jej części. Również tkanina, służąca jako podkład, zostaje potraktowana roztworem gumy i to w ten sposób, że przestrzenie zajęte przez oczka pozostają wolne. Następnie podkład zostaje ściśle połączony ze skórkami zapomocą prasowania. Wytworzona samowulkanizującym roztworem gumy warstwa jest po krótkim czasie sucha i rozciągliwa i taką pozostaje podczas użycia, dzięki czemu nie może mieć miejsca oddzielanie się podkładu, które występuje przy użyciu innego kleiwa. Warstwa gumy na pokrytej nią skórcie jest przytem tak cienka, że praktycznie nie przeszkadza przechodzeniu powietrza, co się jeszcze więcej uwydatnia przy skórkach, pokrytych warstwą gumy przy pośrednictwie szablonu. Przy użyciu szablonu występuje z jednej strony dokładne połączenie pomiędzy podkładem i skórką w każdym punkcie, dzięki czemu podkład działa całkowicie jako środek do wzmacniania, z drugiej strony niepokryte części skórek wraz z wolnymi oczkami tkaniny umożliwiają bez żadnych przeszkód przepływ powietrza, jak przy skórkach, które były wzmocnione podkładem przez jego przyszycie.

Dalsza zaleta wynalazku polega na możliwości przerabiania noszonych futer, nieposiadających dostatecznej mocy, w taki sam sposób, jaki należy stosować do nowych skórek. Prócz tego zaoszczędza się tak zwanego pikowania, to znaczy przyszywania skórek do tkaniny pośredniej. Prócz tego, wynalazek daje możliwość stosowania skórek takich zwierząt, które dotychczas

nie miały zastosowania przy wyrobie futer, gdyż nie posiadały dostatecznej wytrzymałości.

We wszystkich przypadkach pozostaje ta sama zasada sposobu według wynalazku, polegająca na tem, że zarówno warstwa wzmacniająca, jak i kleiwo zostają umieszczone na skórcie tak, że może mieć miejsce swobodny przepływ nazewnątrz wilgoci i gazów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób przymocowywania podkładu do skórek futrzanych, znamieny tem, że jako podkład pod skórki stosuje się przepuszczającą powietrze tkaninę, którą przykleja się do skórki zapomocą roztworu gumy.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że jako wzmacniający środek stosowany zostaje roztwór samowulkanizujący gumy.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że przed nałożeniem podkładu tylna strona skórki zostaje pokryta cienkim samowulkanizującym roztworem gumy.

4. Sposób według zastrz. 1—3, znamieny tem, że do nałożenia warstwy gumowej na tylną stronę skórek stosowane zostają zaopatrzone w otwory szablony albo podobne środki, które powodują tylko częściowe nałożenie roztworu gumy na tylną stronę skóry.

Norbert Roth.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.